XXIX. évfolyam. Celldömölk, 1933. julius 30. 31. szám. Ára 20 fillér

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő, egész évre 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP.
Felelős szerkesztő és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön
ide intézendők a szellemi részt illető közlemények
hirdetések és mindennemű pénzügyek.

Gabona
értékesitési nehézségek.

Csonka Magyarország Isten áldotta mezején az aratás jóformán megtörtént és a cséplőgépek megkezdték a munkát. Az Isten adta szép gabonát öntik a keresztek, hordták a magtárakba. Jobb időkben ilyenkor a vasutállomásra vitték a gabona nagy részét és a végtelen tehervonatok vitték a szélrózsa minden irányába. Versenyeztek a magyar gabonáért mindenfelé.

Az idei termés eredményét nagyjából már tudjuk. Az eredmény fölülmulja a várakozást. Szóval rekord termés van. Buzából kereken 22 millió métermázsa, a mult évinél 5 millió métermázsával több. Rozs kereken 9 millió métermázsa, tavaly 2.5 millió mázsával kevesebb termett.

Árpából 7 millió, zabból 3 millió métermázsa terem előreláthatólag. Ezek a számok olyanok, melyeknél inkább több, mint kevesebb a végeredmény. Tengeriből, burgonyából is jó termés mutatkozik.

Idáig rendben is lenne a dolog az Isten áldása nem maradt el, de a baj ott van, hogy a magyar gabonának nincsen piaca. Legalább jelen pillanatban nincs.

A kiviteli nehézségek oka nem tisztán a politikai állapotoknak tudható be, hanem sok tekintetben oka a gazdasági önellátás elve is.

Békében meg volt a gabonának és általában a gazdasági terményeinknek, állatainknak a biztos helye, a gazda biztosra ment, mert a termését eladhatta már a gép alól, az állatállományt pedig alig győztük pótolni.

A világháború győztesei összezúzták Európa gazdasági berendezkedését. Ezzel felbontották hosszu időre a gazdasági világrendet is. A háboru után uj egységek alakultak, a határok eltolódtak, megkezdődött a politikai hajsza az egész világon. Az uj egységek, de a régi országok is mind arra törekedtek, hogy a behozatalt a minimumra csökkentsék, vagy teljesen megszünte sék. Nagy méretekben törtek fel területeket csak azért, hogy azt igazlá véve minél többet termelhessenek, szóval az önellátás elve alakult ki világszerte. És mennyire érdekes, hogy minél nagyobb a gazdasági önellátás elvé, annál koldusabb, szegényebb lesz napról-napra az egész világ.

A népszövetség kimutatja legujabb jelentésében, hogy 1929 tól 1932-ig az összes világtermények árai estek. A buzánál sok helyütt 60—65 százalékos esést mutat. A népszövetségi jelentés kimutatja, hogy pld. Anglia bevitele 1929-ben 5407 millió dollár volt, 1931-ben már csak 3588 millió. Az egyesült államok bevitele ugyanezen időkben 4339 aranydollárral 2092 millió dollárra esett vissza. Igy van ez a világ összes országaiban

Természetes, hogy mi sem vagyunk kivételek. Kivitelünk, behozatalunk csak 1928. évtől kezdve is igen rohamosan esett. 1928-ban a behozatal 1,184.931 millió, a kivitelünk ugyanakkor 818.833 millió, tehát 366.098 millióval hoztunk be többet, mint a kivitelünk volt. Tehát a gazdálkodás nem volt jó.

1932-ben a behozatal 336.909, a kivitel 332.801 millió.

1933. év január, február hónapjaiban a behozatal 43.624 millió, a kivitelünk 50.065 millió. E számok tudatában kelsegbe kellene esnünk, mert három év alatt a behozatalunk 848.422 millióval, a kivitelünk 486.032 millióval esett vissza. Magyarországnak agrártermékekből álló kivitele egyharmadára csökkent ezek alatt az évek alatt.

A rettentő visszaesésnek nem maradt el a hatása, megérezte azt a polgárság minden rétege, csupán a dédelgetett nagyipar a kivétel. A gyárak egyre-masra kapták az adókedvezményeket a multban akkor, mikor a föld más népei nyögtek a terhek sulya alatt. Mig a gazda termányeire rettentő vámot vetnek ki a külföldön, addig a gyáriparunk behozatalaira alig van valami belső vám. És ugyanakkor a gyáriparunk termányeit azzal is védelmezzük, hogy a gyáripari behozatalra rettentő vámot vetünk ki. Igy a gazdának és a polgárság többi rétegeinek drágán kell megvenni e gyáripar termányeit, viszont potomért adhatja el a mezőgazdasági termányeit. Gyáriparunk szereti ugy feltüntetni magát, mintha ő lenne a mindent megváltó fölényező, [illegible] igazság az, hogy bennünket nem a gyáripar, hanem tisztán és egyedül a mezőgazdasági fellendülés menthet meg. Gyáriparunk mérlegeinél azt látjuk, hogy a termelőnyeiket ugy állítják be, mintha amit termelnek, tisztán és egyedül nekik volna köszönhető, holott a valóság az, hogy legfeljebb 25—30 százalékban az, 75—80 százalékban mezőgazdasági termelvény, mint pl. a gabona és cukorrépa stb. Az ipari termelés értéke igen messze van a gyáripar által feltünteltett

Az édes mostoha.

Irta: Mári F. Zsigmond.

II. (Vége.)

Körülbelül öt hónap mult el azóta.

Bárdosék házába csak nem akart beköltözni a boldogság. A szegény fiatal asszony hasztalan árasztotta nemes, gyengéd lelkének egész bűbájos varázsát az ifjura. — Sándor érzéketlen maradt.

Naponkint kiment ezután is édesanyja sirhalmához, pedig hó födte már az utat. És versenyt zokogott a siró széllel, hulló görönggyel.

Látta, mint hervad napról-napra szép mostohája. Sajnálta, szivéből sajnálta, de nem tudta őt megszeretni, mert — nem akarta.

Hasztalan esdekelt atyja is sokszor összetett kézzel. A lelke nem tudott fölmelegedni, szive hideg maradt. S szép mostohája ezalatt hervadt, egyre jobban hervadt; idegennek érezte magát abban [illegible] földi menyországgá varázsolhatott volna szeretet... Egy este l'ard - kinn ült szép nejével a verandán. Egy darabig csak nézte, nézte azt a gyönge, hervadó asszonyt, aztán átölelte és mélyen érző szivének égész szeretetével kérdezte tőle:

Elzám, édesem, ugy-e te nem vagy boldo ?

Az ifju nő felelet helyett zokogva borult férje karjai közé.

Egyikük sem vette észre, hogy Sándor ott állt a hátuk mögött s egész lelkében megrendülve nézte a megható jelenetet. Megvárta, mig szülei fölkeltek, aztán ő is bement szobájába. Hosszasan, elmerülten nézte édesanyja képét.

Anyám, édes jó anyám! — sóhajtotta busan — bocsáss meg, hogy az imént ugy megilletődtem: szivem ugy vonzott, hogy odaboruljak mostohám keblére. Anyám, édes jó anyám, ugy-e megbocsátasz?...

— Sirba viszed anyádat! — rezgett bánatosan egy hang a háta mögött.

Atyja lépett be a szobába.

— Igaz ez anyám? — kérdezte Sándor attól a szende alaktól ott a falon. Összerázkódott, hideg borzalom futott át tagjain.

Ugy érezte, mintha az a jóságos arc, melynek gyöngéd vonásairól eddig csak a szeretet hevét érezte maga felé áradni, most [illegible] először hallá ez édes szót: szeretlek gyermekem! most szintén azt rebegte volna, szintén azt suttogta volna: — Hálátlan gyermek, megölöd anyádat!

A hó lassan, lassan elolvadt. A föld alól előbujt a zöldelő füszál. A kicsi dalosok vidáman csattogva hasitották át a levegőt; a tél zuzmarás palástjára ráragyogott a tavaszi nap éltető sugara. Csak Bárdosék háza fölött lebegett még az a sötet felleg, de napról-napra jobban fogyladozott sivár borongása. Amaz emlékezetes esti jelenet óta nagy változáson ment át Sándor kedélye. Érzelmei egyre hevesebben hullámzottak. Ugy érezte, hogy mostohája egyre vonzóbb, kedvesebb lesz előtte. Me. inkább magába vonult, mint előbb, nem érintkezett ugyszólván senkivel. Szinte futott az emberek elől.

Egy alkalommal — este felé hajolt már az idő — ismét kiment a temetőbe, hogy édes anyja sirja előtt imádkozzék. Szive hevesen dobogott, nyugtalanul siettett tova. Érezte, hogy ma valami rendkivüli fog vele történni. A temető kavicsos utjának görönggyei sejtelmesen suttogtak laba alatt. Sajátságos, maga előtt is megmagyarázhatatlan érzéssel rohant a kripta felé. Már ki akarta nyitni a vasracsozat ajtaját, mikor hirtelen megdöbbenve tantorodott vissza. Megragadó [illegible] tárult szeme élé.

A [illegible] nap utolsó sugarai beszurődtek a vasracsozaton s tüzes fénytöltelteket a kriptába. Az a kő, mely alatt édesanyja aludta siri álmát: rózsas lángban úszott. Keresztjét hatalmas bábérkoszoru fonta körül oly szorosan, oly gyöngéden, mintha a szivét is belefonta volna valaki az örökzöld levelek közé. Sírj csend volt a temetőben, csak olykor-olykor hallatszott fájó, elfojtott zokogás a kereszt

számadatoktól.

A gyáripar tultengésének tudható be ezután a mezőgazdasági termelvények áralakulásának elnyomása. Hogy mennyire nincs igaza a gyáripari számadatoknak, kiderül abból, hogy mezőgazdasági válsággal párhuzamosan csökken a gyáriparban foglalkoztatott munkások száma is. Mig 1913. évben 219 ezer, 1929-ben 274 ezer volt a gyáriparban foglalkoztatott munkások száma, addig az 1932. évben már csak 174 ezer.

Magyarország jövője a nagy válságból való kibontakozás lehetősége, abban a hitben és meginganthatatlan meggyőződésben gyökeredzik, hogy körülöttünk az önellátás elvét hirdető agrár elzárkózás nem tartható fenn és bennünket kereskedelmi politikánk megszabásánál ez a meggyőződés és a legnagyobb erőfeszitést ennek a hitnek a szolgálatában kell kifejteni.

Mig nálunk a buza elnyomott ára 8—9 pengő között van, a kenyér ehhez képest igen drága, addig azt látjuk, hogy a bennünket környező országokban pld. Ausztriában a buza 32 pengő, Olaszországban és Csehországban 30 pengő, Németországban 40 pengő. Ezeken a piacokon, ezekben a buzaárakban kell nekünk részesednünk.

Akármilyen nehéz feladat, akármennyire legyőzhetetlennek látszik az agrár elzárkózás hatalma, mi ennek leküzdése árán, gyáriparunk részbeni feláldozása árán találjuk meg csak a boldogulásunkat.

Kormányunkban meg van a jóindulat, meg van a tudás, a tekintély, a bizalom ugy kifelé, mint befelé, azért a legvérmesebb bizalommal és reményekkel vagyunk eltelve, hogy a mult hibái rövidesen elsimulva lesznek.

Gömbös Rómában.

Gömbös Gyula miniszterelnököt az egész Olaszország mély gyásza dacára meleg ünnepléssel fogadta, ezideig még, a tárgyalásokról részletes kommunikék nem jelentek meg, máris a látogatás hatása mutatkozik.

Az egész olasz sajtó miniszterelnökünket, nemzetünknek mint nagyra hivatott vezérét üdvözli, aki hivatva van a nemzetet nehéz helyzetéből kivezetni, a reviziónak sürgős voltát hangoztatják teljes egyöntetűséggel, kidomboritván azt, hogy az igazi világbéke és a teljes leszerelés csak a magyar revizió megvalósításával érhető el.

A francia sajtó is nagyon barátságos módon nyilatkozik meg, most már a francia nemzet is Mussoliniben látja a külpolitikai helyzet megmentőjét, amint egyes külföldi lapok véleményeit, illetve tudósitásait mérlegeljük, az optimizmus jelei nélkül észrevehetjük, hogy a négyes paktumot aláiró nagyhatalmak már nem idegenkednek a magyar reviziótól, véljük és hisszük, hogy Gömbös Gyula római utja eredményes lesz s a közel jövőben szőnyegre kerül a gyaszos trianoni szerződés megsemmisitése.

Francia nyomásra Benes mégis Rómába fog menni, csak az az egy csudálatos, hogy a csehek fürge diplomatája már régóta hallgat, semmiféle külpolitikai nyilatkozatot nem tesz valószinű, hogy intrikáit a kulisszák mögött még mindig serényen folytatja, de már ugylátszik kevés eredménnyel, mert a nagyhatalmak a Duna medence külpolitikáját most már a magyar nemzettel teljesen uj alapokra kivánják fektetni.

Gömbös Gyula miniszterelnök római utja az osztrák, magyar, olasz gazdasági szerződések kimélyitését és politikai kapcsolatok kimélyitését célozzák, amely kapcsolatok hatását közel jövőben minden bizonyara érezni fogjuk.

A miniszterelnök és külügyminiszter fontos tárgyalásai immár teljesen véget értek, a miniszterelnök haza utazott, hogy Stockinger osztrák kereskedelemügyi miniszterrel kezdje meg fontos tárgyalásait, helyette Fabinyi kereskedelemügyi miniszter megy Rómába, aki az ott szabadságát töltő Kánya külügyminiszterrel együtt tárgyalja le a két országot érdekló fontos kérdéseket, mi pedig várjuk a légkör enyhülését, lerongyolódott kereskedelmünk és iparunk megjavitását.

Hirdessen a Kemenesaljában.

Avantgárdisták átutazása.

A szépen feldiszitett pályaudvarra tegnap délelőtt pontosan 10 óra 29 perckor futott be az avantgárdisták fellobogózott különvonata a magyar Himnusz hangjai mellett.

A pályaudvar egész területét megöltötte városunk közönsége, hogy minél jobban kifeje ést adjon az olasz nemzet iránt érzett nagy barátságának. A vonat megállása után dr. Gerlits Elek járási főszolgabiró rövid, de hatásos beszéd keretében üdvözölte az avantgárdistákat, beszéde utolsó részét olaszul mondotta el, ami nagy hatást váltott ki az avantgárdisták körében. Ezen beszéd után a községi elöljáróság felkérésére dr. Szabó Farkas O. S. B. tanár, hitoktató mondott olasz nyelven gyönyörü üdvöző beszédet, aki 7 esztendeig folytatta tanulmányait Olaszországban. A beszéd hiteles magyar forditását az alábbiakban közöljük:

Kommandans Úr!

Amidőn Celldömölk nagyközség elöljárósága felkért, hogy üdvözöljem Önt és a Magyarországra utazó ifju Fascistákat, a legnagyobb örömmel fogadtam el ezt a megbizást, miután visszaemlékezhetem az olasz honban eltöltött felejthetetlen evekre.

Aki ismeri a magyar lelket, az tudja jól, hogy a magyarok tárt karral és szerelő szivvel fogadják a vendégeket. Midőn azonban vendégeink Olaszországból jönnek, szeretetünk határt nem ismerő lelkesedéssé válik. Mert a magyar nemzet már 1000 év óta él szoros barátságban Itáliával, Roma és Italia kitörő hetetlen fogalmak a magyar történelemből. Az első Bencések, akik a keresztő világosságára vezettek minket, Italiából jöttek, Szent István koronagát, amely a századok folyamán alkotmányos és jogi életünknek alapja lett, Rómából kaptuk. A kereszt mentette meg és a kard védelmezte meg a magyar nemzetet, mondotta egy valaki fel évszázaddal ezelőtt, de el kell ismernünk, hogy a történelem folyamán nem egyszer olasz kezes tartottak ezt a keresztet és kardot.

És a világháboru után, midőn ellenségeink bebörtönöztek bennünket a Duna völgyébe, egyetlen nemzet, amely nem habozott felemelni szavát erdekünkben: az olasz nép volt és az egyetlen államférfu, aki több mint egy évtizede dolgozik fáradhatatlanul a békeszerződések reviziójáért, az Önök vezére: Benito Mussolini.

Kommandans Uram! Kis nemzet vagyunk mi, meggyöngültünk a hosszu századok alatt, amidőn a Keletről jövő vesze delmekkel szemben védelmeztük a nyugateurópai civilizaciót. Következésképen nem tudjuk méltóan visszafizetni az Önök Vezérük és az olasz nép jóindulatát. De amidőn a fascista ifjak, ezen gyönyörü csoportjat látjuk Magyarországra jönni, szabad legalább is remélnünk, hogy a hagyományos vendégszereteten keresztül hatás és áldozatkész szivéket találnak itt.

Celldömölk nagyközség elöljárósága nevében kivánok Önöknek szerencsés utazást és oly kellemes iltartózkodast, hogy máskor is kivánkozzanak visszatérni Magyarországra.

Éljen az olasz király! Éljen a Duce! Éljen az egész lovagias olasz nemzet!

A sok éljen és eviva után a Kommandans mondott rövid, de tömör katonas beszédet, beszédeben hangsulyozta, hogy itt már semmi uj benyomást nem találnak, mert ők már jól ismerik a magyar viszonyokat, a nemzet 1000 éves történelmét s tudjak jól, hogy itt sok a keserüség és a hulló könny, de a magyar nemzet összetartása a nagy veszély idején emberfeletti és kiváló teljesitmény s ahogy a nemzet egyes tagjai egymásra találnak a veszély idején, ugy a több nemzetekkel is találkozni fognak, akik támogatni fogják törekvéseikben és az olasz nemzet és a Duce minden időben támogatni fogják, barátságukkal és szeretetükkel tüntetik ki a lovagias magyar nemzetet.

A beszédet alig tudta befejezni a Kommandans, mert a vonat már indulásra készen állott s egetverő éljen és eviva kiáltások közepette, valamint a fuvós zenekar kisérete mellett robogott ki az avantgárditák hatalmas vonata a pályaudvarról.

Itt említjük meg, hogy a vonaton egy

---

előlt térdelő hölgy ajkaról.

Sándor a meglepetéstől szinte megmerevedve belekapaszkodott a vasracsozatba. Hosszasan nézte a térdelő alakot, kinek halvány homloka köré gloriát font az esti napsugár. Önkénytelenül is térdre bocsatkozott. Két ima röppent az égbe. Két szerető szív imája, melyek ekkor dobbantak először együtt, melyek ekkor szerették egymást igazán.

Egyszerre csak felemelkedett a hölgy, távozni készült. Sándor villámgyorsan fölugrott helyéről s észrevetlenül akart elsurranni a kripta mellől. De is távozott és varta, varta, mikor jő el mostohaja. De második anyja csak nem akart eljönni az — édes mellől. Megvárom mig kijő! sutogta magában. De megunta a várakozást. Megfordult, hazafelé indult, azaz csak akart, mert valami, amit nem tudott megmagyarázni a — szeretet ellenállhatatlan erővel vonzotta őt vissza-vissza — mostohaja felé.

— Mit csinálják? — kétkedett magában.

— Menj haza! — suttogta bűszkesége.

— Menj oda s borulj keblére: — esdett szive jobbik fele.

— Mit csinálják? — kérdé ismét könnyek között.

— Menj oda s csókold le hófehér homlokáról a bánat fellegét! — sugta az esti napsugár.

— Menj vissza ahhoz, aki téged szeret s — csicseregte a családjaboz röppenő kis madár.

— Menj, menj anyádhoz! — lehelte a tavaszi szellő.

S a fiatal ember megindult.

Lassu, ingatag léptekkel ment a kripta elé s üvegesedő szemmel nézett be a vasrácsozaton. Mostohája épekkor lehelt forró, hosszu csókot az Üdvözítő törrel átdöfött szentséges szivére.

— Édes Jézusom! — rebegte — ha akarod, vedd el tőlem e poharat. De ha te ugy kivánod, hogy tovább is szenvedjek, legyen meg a te szent akaratod!

Sándor egész testében megremegett. Valami delejes erőm fogott végig tagjain, szivén óriási fájdalom nyilait keresztül.

Berohant a kriptába, térdre omlott a sokat szenvedett, ártatlan hölgy előtt és megszégyenüléstől és szeretettől remegő hangon kiáltotta:

— Anyám, édes jó anyám, meg tudsz-e nekem bocsatani?

Az édes mostoha nem szólt semmit. Gyöngéden fölemelte a térdelő ifjut. Keblére ölelte s felelet helyett egy forró csókot lehelt homlokára. Csak egy csókot, egyetlen egyet, de ebbe belevarázsolta szivének bocsánatát, lelke lángoló szerelmét, egész boldogságát.

nunnei magyar gyermek is volt. Antonio Haihm aki Weisz József celldömölki m. kir. főraktárnok unokaöccse.

„Jó munkát!"

Mindenki igazi jó magyar cserkész *jó munkát* kiván a másik cserkésznek, ha találkozik vele.

Ez az üdvözlési mód nem egy szokásos sablonos megszólítás, mint pl. „jó napot" stb. hanem ennek bensőséges mély értelme van. Bizonyítja ezen mondásomat azon körülmény, hogy a magyar cserkész saját erejéből, *jó munkája* gyümölcseképen fejlődött azzá, a mi. Hogy igazi *jó* cserkész *munkát* végeztek a magyar cserkészek, mutatja az, hogy a IV-ik világ jamboreet mi rendezhetjük Gödöllőn.

Hogy igazan *jó munkát* végeztek a magyar cserkészek, annak elbirálására nem mi vagyunk hivatva, hanem az összes külföldi cserkészek, kik nagy lelkesedéssel egyeztek bele abba, hogy a IV-ik világ jamboree Csonka Hazánk területén legyen megtartva.

Ez a cserkész *jó munkának* oly elismerése, hogy ehhez felesleges kommentárt fűzni. Mikor a világ főcserkészének, lord Baden Powelnak ezelőtt négy évvel nagy vonásokban megküldtük a Jamboree rendezésének a vázlatát, az öreg utól dicséretet kaptunk, hogy *jó munkát* végeztünk. Mikor a részletek kidolgozásáról értesítettük a világ főcserkészét, akkor ismét megdicsértek bennünk. És amikor a különböző nemzetek cserkészmegbizottainak referáltunk arról, hogy hogyan, mikép lesz a Jamboree előkészítve, akkor azok is megdicsértek, hogy *jó munkát* végeztünk.

A bel és külföldi sajtónak bemutattuk Gödöllőn a Jamboree szinhelyet, az ott végzett munkálatokat és a sajtó képviselői is elismerték, hogy a magyar cserkészek *jó munkát* végeztek.

A magyar cserkész *jó munkájának* különböző megnyilatkozását nem tudnom mind papirra vetni, mert akkor ugyancsak hosszura nyulna cikkem. Meg csak annyit akarok megjegyezni, hogy nemcsak a Cserkész Szövetség és a kerületek végeztek *jó munkát* a Jamboree előkészítésében, hanem az egyes csapatok is és ezeknek minden egyes cserkésze is, kik a Jamboree ügyét szivükön hordják azon vaggyal, hogy a gödöllői Jamboree legyen a világ legsikerültebb Jamboreeja.

Kedves cserkész testvérek és kedves nagyközönség, mutassuk meg a külföldi cserkész testvéreknek és az idejövő idegeneknek, hogy mi igazán *jó munkát* akartunk nyujtani úgy a bel, mint a külföldi cserkészeknek és a Jamboreet látogató nagyközönségnek.

Ha most az utolsó pillanatban is, mikor a Jamboree a legközelebbi napokban megnyilik, mi jó cserkészekként viseljük magunkat, akkor megint igen jó munkát végeztünk úgy a magyar cserkészet, mint szeretett hazánk érdekében.

Tehát e két szóról: „jó munkát" nem szabad nekünk cserkészeknek megfeledkeznünk, mert ha igazi *jó* cserkész *munkát* végzünk, akkor hálás lehet érte még a következő cserkészgeneráció is, de ha nem végzünk *jó* cserkész *munkát* mikor a földglobusnak csaknem minden országa minket figyel, úgy az fölér egy vesztett csatával.

De én tudom, hogy a Jamboree sikerülni fog, az ismert magyar vendégszeretet, barátság meg fogja számunkra nyerni az egész világ rokonszenvét.

csengeri Háczky Egon.

Szénaillat száll a levegőben.

Kis szobám zugában,
hol csöndes nyugodtan,
magambavonultan
álmodozni szoktam
— mucsen maradásom
Nem [illegible]

Valami ős, kerget;
menni! menni! menni!
Valami kő csöng,
de ismerős vendég
toppant ma be hozzám,
ismerősom már reg.
Önfeledt bódogan
szaladok elébe:
— édes szénaillat
száll a levegőbe'.

Csalogat a vendég,
rohanok utána,
ki a füves rétre
az erdő aljába.
Az illatos ágy fű
hosszu rendben fekszik.
Itt már gerebélyezik,
amott petrenczik.
Megragadok én is
egy izmos favillát
s borzogatom a szép
illatozó szénát.
Kacagó boldogság
örvényli szivemben:
— édes szénaillat
száll a levegőben.

Ledőlök egy boglya
illatos tövébe,
mintha ott pihennék
jó anyám ölébe',
elringat a boglya
szép álmodozásba.
Fejem fölött dalol
az Ég pacsirtája.
S lelkem, mint mezei
pacsirta éneke
— édes szénaillat
szárnyán száll az égbe'.

Szakály Dezső.

Mutatvány szerzőnek „Magyar Akarat" cimü sajtó alatt levő verses kötetéből.

HIREK.

Szabadságon. Bacsi Sándor helybeli levelelkező ma vasárnap szabadságra távozott s távolléte alatt a levelező hivatalban minden nap délelőtt: 9 órától 10 óráig tartatnak a hivatalos órák.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Nagy János zalaegerszegi kir. járásbirósági betetszerkesztő kezelőt, földinket, Nagy János ny. mav. főkalauz fiát a karcagi kir. járásbirósághoz a X. fizetési osztályba telekkönyvvezetővé nevezte ki.

Szabadságon. Dezső Lajos adonyi jző és Gyergyinszky Béla egyházaskeszöi körjegyző augusztus hó 1-étől 4 heti szabadságra távoznak.

Elveszett autó rendszám-tábla. Kiss Antal szombathelyi lakosnak motor-rendszám táblája a Szombathely—celldömölki országuton elveszett. A becsületes megtaláló szolgáltassa át az illetékes hatóságoknak.

Áthelyezés. Az államvasutak igazgatósága Varga János mav. műszaki segédtisztet a pápai osztálymérnökségtől a celldömölki osztálymérnökséghez helyezte át.

Kinevezés. Székely János mav. kalauzt a mav. igazgatósága jegyvizsgáló főkalauzzá nevezte ki és Szombathelyre helyezte át. A derék vasutas előléptetéséhez mi is melegen gratulálunk.

Névmagyarositás. Sok ezren vannak' akik meg akarják magyarositani a nevüket, csak nem tudják, hogy ebben az ügyben miként kell eljárniok. Tolnai Világlapja minden előfizetőjének tájékoztatót küld erről, ha levelehez válaszbélyeggel ellátott borítékot mellékel. Megjegyzik, hogy illetékes helyen ezen a téren könnyitéseket léptettek életbe, úgy a hatósági díj az eddigi húsz pengő helyett csak négy pengő. Hangsulyozzuk, hogy Tolnai Világlapja nem vállalja a kérvény megszerkesztését, vagy iratok beszerzését, hanem csak az emlitett tájékoztatót küldi el előfizetőinek.

Halálos szerencsétlenség. Pénteken este fél 7 óra tájban Kolompar József 52 éves celldömölki földmives szekerén a mezőről igyekezett hazafelé. Útközben a domoki Hangya épület előtt hirtelen rosszul lett és kocsijáról fejjel lecsett. A szekéren ülő felesége is, aki azonnal férje segitségére sietett, és a szomszédok segitségével az időben telefonon kihivott mentőautón beszállitották a celldömölki közkórházba, ahol azonnal gondos ápolás alá vették. Dacára az önfeledő orvosi beavatkozás és ápolásnak, éjjel 2 órakor meghalt. Halálát valószinüleg napszúrás és agyrázkódás okozhatta. Temetése ma délután 5 órakor lesz.

Felakasztotta magát. Verzasztó János kisbirtokos, kemenesháza-szeszi lakos, pénteken a pajtában felakasztotta magát s mire rátalálltak, már halott volt. A megállapitott orvosi rendőri vizsgálat szerint Verzasztó János, gyógyithatatlan betegsége kergette a halálba.

Frontharcos szervezkedés Celldömölkön. A celldömölki frontharcosok szerdán este a városháza tanácstermében szervezkedő gyülést tartottak, amelyen elhatározták, hogy a szervezkedést, illetve a tag gyüjtést megkezdik és minden szerdán és szombaton [illegible] nak tartani.

Halálozás. Mann Ede volt celldömölki villanytelepi üzemvezetőt, jelenleg a székesfővárosi villamosművek felügyelőjét súlyos csapás érte. Meghalt édesanyja Mann Károlyné születe t nemes Lanyi Emilia 83 éves korában. Csütörtökön délután fél 5 órakor helyezték örök nyugalomra Budapesten a farkaréti temetőben.

Cserkészeink indulása a Jamboreera. A 356. számu Kapisztran János cserkészcsapat Sopala Vilmos parancsnok vezetésével 16 fővel indul augusztus 1-én 0.05 perckor. Cserkészeink kitünő kondicióban és minta felszerelléssel vesznek részt a jamboreen. — Augusztus 9-én a második csoport indul utra, amely csoport 6 főből fog állani.

Előkelő biztositó intézet
helyi megbizottat

Érdeklődők jelentkezzenek kiadóhivatalunkban.

Tábortüz Magyargencsen. A 356. számu cserkészcsapat Sopala Vilmos cserkészparancsnok vezetése alatt Magyargencsen táborozott, hogy megköszönje Magyargencs és vidéke földbirtokosainak és lakosságának adományait a jamboreera. Mókás jelenetek adtak elő, amelyek kitünően sikerültek, sajnos néhány mutatványokat a szélvihar miatt nem tudtak előadni. A tábortüzet nagy közönség nézte végig.

A Pesti Tőzsde uj számában a gabonaértékesitő és buzaszivitelről dr. Serkan Ivan, a várható konjunkturáról Kádár Gusztáv, dr. Knob Sándor, Politzer Sándor a tőzsde alelnöke, Nagy Andor tőzsdetanácsos nyilatkoznak. A Nemzeti Bank uj devízaintézkedéseiről, a legujabb kompenzációs és idegenforgalmi intézkedésekről, a kötvény záloglevélszelvény és értékpapír tőzsdei hosszról, a tőzsdei keresett lehetőségekről stb. nélkülözhetetlen információkat közöl a lap. Szenzacios riport számol be a Földhitelbank körüli ujabb kellemetlen meglepetésekről, a gépgyárak kiviteli üzleteiről, az Ibuszról stb. Kitünő textil, biztositási, vegyészeti, vidéki hitelélet zavarok egésznek ki a lapot, amely Győr város gazdasági életéről is külön beszámolót közöl.

Betörés a trafikba. Kellemetlen meglepetés érte pénteken virradóra Hopp Sándornét szü. Győrffy Mária trafikos-nőt. Amint reggel a trafikot ki akarta nyitni, látta, hogy az ajtó fel van törve s amint bement, a szivarokat és dohányokat szétszórva találta, ezt azonnal jelentette a csendőrseknek, amely a legszélesebb körü nyomozást inditotta meg, de ezideig

a tettest kézrekeriteni nem lehetett. A nyomozás megállapitása szerint 28 pengő értékü szivarri, dohanyt és cigarettat,továbba 2 pengő aró penzt és első farjétől visszamaradt ezüst szeborat vittek el. Az összes kár 38 pengő. A vizsgalat adatai szerint a betörést valószinüleg éjfel utan követtek el és többen lehettek. A betörést a legnagyobb csendben követtek el, az emeleten lakók semmi zajt nem vettek eszre, dacara, hogy az ablakok egy része nyitva is volt.

Segédjegyzo-választás. Az elmult szombaton delutan 4 órakor volt Egyházaskeszőn dr. Gerlits Elek főszolgabiró elnöklete alatt a segédjegyző választás. Egyhangulag dr. Lukács Mihaly ottani helyettes segédjegyzőt valasztottak meg.

Harczag Ferenc Badacsonyban. A Szinhazi Élet kiküldte munkatarsat és fotoriportaret Badacsonyba, hogy látogassák meg Herczeg Ferencet, akinek ott présháza van. Badacsonyról, a Balatonról, az uj darabjáról, uj regényéről nyilatkozik ebben a remekül illusztrált cikkben Herczeg Ferenc. A Szinhazi Élet uj szama érdekes képekben eleveniti meg a szezon legérdekesebb esküvőjet a lord Listowell és Marffy Mantuano Judit házasságát. Hatvany Lilly a weekendről ir az uj számban. Pompas kepek és érdekes cikk, számol be a kecskemeti barackvásárról. Egyed Zoltán »Primadonna temetése« cimen irt cikket Péchy Erzsi temetéséről. Karinthy Frigyes irodalmi levelet ad. Gál Julia, Miss Magyarország 1933. szerepelése az esztergomi Strand Választason, a magyar cseh vizipolómérkőzés, 64 oldalas Rádió Világhirado, 32 oldalas Gyereklap, kotta és kézimunkaiv van még a Szinhazi Életben, melynek ara 60 fillér.

Kisantant fegyverkezése ellenünk. Nagyon érdekes egy jólértesült olasz katonai lapnak az a közlése, hogy fegyvertelen csonka hazank ellen milyen nagyon felvannak készülve a kisantant hatalmak. A lap szerint a kisantant hatalmaknak az alább közölt katona és fegyverállománya van:

Csehország a hadsereg békelétszáma 145.000, hadilétszáma 1,300.000, könnyü géppfegyverek 7.300, nehéz gepfegyverek 2.500, könnyü agyuk 876, nehéz ágyuk 456, harckocsik 100, repülőgépek.

Románia a hadsereg békelétszáma 250 szer, hadiletszama 1,500.000, könnyü gepfegyverek 4.000, nehéz géplegyverek 1000, könnyü ágyu 832, nehéz ágyuk 175, harckocsik 90, repülőgépek 350.

Jugoszlávia a hadsereg békelétszáma 125.000, hadilétszáma 1.150.000, könnyü géppfegyverek 3.300, nehéz géppfegyverek 1.000, könnyü ágyuk 1.402, nehéz ágyuk 180, harckocsik 30, repülőgépek 360.

Ezenkivül Jugoszláviában a csendőrség 450 tiszttel és 17.500 fönyi legénységgel, kilenc ezredre, két önálló zászlóaljra oszlik. Fegyverek sokkal jobb, mint a katonaságé.

Csehorszag költségvetésének 17.5 százalékát (1767 millió csehkorona). Jugoszlavia 22.3 szazalékát (2194 millió dinár) és Románia 23 szazalékát (6540 millió lei) költötte fegyverkezésre 1932-ben.

A kötelező katonai szolgálat Csehországban 14—18 hónap. Jugoszláviában 18, Romániában 24 hóhap. Csehországban és Jugoszlaviaban ezenkivül van még szokol szervezet is, amely komoly katonai nevelést ad.

Csehországnak sajat hadiipara van a Skoda-művek révén, ez ellátja Romania és Jugoszlavia szükségleteit is, amelyek csak most akarnak francia segiteggel önálló hadiipart létesiteni.

Veszélyezteti azonban a kisantantot háboru esetén az a sok nemzetiség, amelyből az egyes országok lakossága áll. Horvátországban szerbia már gondoskodott arrol, hogy a legkisebb népszerüséget is elveszitse. Igy tehát Horvatorszag óriasi veszélyt jelent Jugoszláviának és vele az egész kisantantnak egy jövendő haboru esetére.

[illegible]

ken. A Központi Statisztikai Hivatal most adta ki a magyar főiskolai hallgatók statisztikájat, amely szerint a háborus születések csökkenése alapjan a főiskolai hallgatók számának csak az idén kellene először apadnia, mégis már harmadik éve tart a letszam fassu lemorzsolódást. Azoknak a hallgatoknak a száma, akik tavaly elsőizben iratkoztak főiskolákra, tavaly mintegy 300 fővel maradt el az előző évi létszám mögött. Feltünő, hogy mind több és több fiju keszül olyan pályákra, melyek közszolgálatra képesitenek és mindjobban elnéptelenednek a szabadpályák felé vezető szakok. Az 1925—26. iskolai évben ezek az utóbbi szakok meg a főiskolai hallgatók 42 százalékát tették, tavaly azonban már csak minden negyedik hallgató (26·3 százalék) vette igénybe az ezeken megszerezhető szakképzést. A hittudomanyi, jogi és bölcsészeti hallgatóság együttes arányszáma ellenben ezalatt 48.7 százalékról 58.9 százalékra emelkedett. A hallgatók kora mindjobban közeledik a rendes viszonyok felé, mert mind többen vannak a 18—24 éves korhatar-között. Vallás szerint a legnagyobb szammal az izraelitak szerepelnek, akik a lakosságnak 5.1 százalékát teszik, a főiskolak népességéből 12.3 százalék esett reájuk. Az 1928—29. iskolai évben romániai egyetemeken 659, csehszlovákiaiakon 1137, jugoszláviai egyetemeken és főiskolakon 269 magyar anyanyelvü hallgato volt. Azóta ezek szama a jelek szerint igen nagy mértékben emelkedett; igy a romaniai egyetemek közül 1930—31 ben mar a kolozsvariuak egymagának 842 magyar anyanyelvü és ezenkivül me 301 izraelita hallgatója volt, akik közül a tulnyomó nagy rész szintén magyar anyanyelvü.

CSARNOK.

A milói Vénus szobra előtt..

(Jegyzetek a párisi naplómból.)

Irta: **Halasz Béla.**

I.

Késő este volt, mikor André barátommal Strasbourgban felszaltunk a gyorsvonatra, de mire hajnalodott, mar az unalmas piccardiai síkságon rohant veluink a vonat, végig a legendás Marne folyó mellett. Csinos kis falucskák, megmivelt szantóföldek mellett rohantunk el és én szinte el sem hittem, hogy alig mas fel evtizeddel ezelőtt vér folyt itt a Marne folyóban . . . és száz és százezer francia és német katona gyilkolta itt egymast. Arra messze pedig, az argonnei erdőkben alitak a német messzehordó agyuk, amelyek olyan nagy pánikot okoztak a Szajna partjan.

Ahogy közeledtünk Paris felé, André egyre izgatottabb lett:

— Engem csak két dolog érdekel — mondta őszintén — az Eiffel torony és a »Mona Lisa«.

— Talán csak a Mona Lisa? — kötekedtem.

André azonban most nem törődött a gyanusitással, hanem kibámult az ablakon, mert mar a Sacré Coeur fehér tornyát is lehetett látni a messzeségben. Majd egy oráig rohant veluink a vonat, folyton a külvarosban, ipartelepek, gyarak, malmok között, emeletes vonatokkal talalkoztunk, aztán egyszerre bent voltunk a Care de l'Est forgatagában. Még fáradtak és éhesek voltunk, azért beülünk az étterembe és André megrendelte a reggelinket.

— Café! — mondta fölényesen és ujjaival jelezte a mennyiséget.

André általában elégedett volt az első benyomásokkal, csak a földalatti vasuttal, a »metró«-val nem tudott megbarátkozni.

— Megy, mint az Isten nyila! — ez volt a véleménye.

Megvallom ebben igazat adtam Andrénak. Párisból eddig csak a Metrót láttuk, de ez a látvány inkabb széditett, mint gyönyörködtetett. Kora regtol a gyárakba, üzletekbe, hivatalokba siető emberekkel voltak tele a földalatti vasut allomasai. Feltünt, hogy a Metrón mindenki olvas: nőnek, mosónők, katonák, boxbajnokok, kereskedősegédek, tengerészek. Aki pedig nem olvasott, az csókolózott. De mindezt olyan nyugodtan csinaltak, hogy André egészen dühbe gurult.

— Mégis csak szemtelenség, hogy ennyi ember előtt csókolóznak — méltatlankodott.

— Hunyd le a szemeidet! — tanacsoltam, de azért valosaggal megkönnyebbültem, mikor végre a »Place de l'Etoile«-nál napvilagra kerültünk és ott volt előttünk az »Arc de Triomphe« pompas ive és alatta az »Ismeretlen katona« siremléke.

André minden aron a tornyot akarta latni, azért elindultunk gyalog a Trocadéro felé.

Április eleje volt . . . A tavasz mar bekoszöntött Parisba. Kicsi hajók mentek a Szajnan, tele kirándulókkal.

Amint oda értünk a torony elé, André lelkesülten felkiáltott:

— Az istokjat, de magas torony.

En nem voltam annyire elragadtatva.

— Kétségtelenül hatásos — mondtam hűvösen — de mi akar ez a szörnyü vasalkotmany jelenteni? Most megertem, hogy Maupassant se szerette, azért nevezte el »csontvaz«-nak.

André azonban egészen magan kivül volt.

— Most mar meghalhatok — ismételgette.

— Akkor legjobb, ha felmész a tetejére és leugrasz — mondtam kissé ingerülten.

A hirtelen jött zapor szerencsére megakasztotta André dicshimnuszait és haza kergetett bennünket a Montmartreon levő szállodankba. A szalloda igen előkelő nevet viselt, »Hotel Royal« volt kiirva és általában meg voltunk elégedve, miután a tulajdonos Mr. Dubois kijelentette, hogy »poloskák pedig nincsenek«.

André lefekvéskor mégis szigoru kutatast rendezett.

— Az emberek igen könnyen adják a becsületszavukat — mondta titokzatosan.

(Folytatjuk.)

Szállitási iroda áthelyezés.

Tisztelettel értesitem a n. é. szállitató közönséget, hogy hosszu évek során át Celldömölkön Kis-utcában levő

szállitási vállalatomat

a Tisza István gróf-utca 17. szám alá (Rosenberg major) helyeztem át.

Kérem a n. é. közönséget, hogy mint a multban, ugy ezután is sziveskedjék megbizásait vállalatomnak leadni, amelyet a leggondosabban fogok elvégeztetni. Kiváló tisztelettel

Schöntag Márton
szállito.

GRAND HOTEL
IMPERIAL
NAGYSZÁLLODA
BUDAPEST.

Egy perc
a „Keleti" pályaudvartól.

Rendkivül olcsó uj idényárak:
Teljes pensio: szoba, napi 3 szori étlap szerinti étkezéssel, fütéssel és borravaval heti P 50.—
ágyas szoba fütéssel, borrav. heti 50 P
» » » » 45 P
Diákoknak is rendkivül mérsékelt ár.

Perfekt fehérnemü varrónő házhoz megy olcsó napidijért

Nyomatott [illegible] Könyvnyomdájában.